

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δ/ΝΣΗ: Λυκούργου 134 - 176 75 Καλλιθέα - Αθήνα

Χρόνος 5ος

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1992

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 22

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ
«ΟΧΙ» ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝΓράφει
ο Σωτ. Λάλος

52 χρόνια πέρασαν από τότε που η πατρίδα μας δεχόταν την επίθεση του φασιστικού άξονα στην αλυσίδα του δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου.

Είναι γνωστή παγκόσμια η ηρωική αντίσταση των Ελλήνων και αντάξια των προγόνων της του Μαραθώνα, των Πλαταιών, του Μεσολογγίου.

Δεν θ' ασχοληθώ στο σημείωμά μου αυτό με τις θυσίες και τη συμβολή του ελληνικού λαού στον καταστροφικό δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και θα πρόσθετα ακόμα ότι τα ιστορικά αυτά γεγονότα καταγράφηκαν επανειλημμένα από ιστορικούς με ευθυκρισία.

Αλλού στοχεύει το μικρό σημείωμά μου. Στην ανάγκη που έχει η ανθρωπότητα να γνωρίσει τη συναδέλφωση και την ειρήνη στην πανέμορφη γη μας που με τόσο θαυμασμό μας περιέγραψαν οι άνθρωποι του διαστήματος Γιούρι Γκαγκάριν, Τζον Γκλεν κ.λπ.

Δυο παγκόσμιοι πόλεμοι στον αιώνα μας: 1914 - 1918 και 1939 - 1945.

Τεράστιες οι θυσίες και οι καταστροφές σε αίμα και υλικό.

Ασύγκριτα μεγαλύτερες οι διαστάσεις και τα ερείπια στο δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Θα περίμενε κανείς ύστερα από αυτή τη δοκιμασία για τους λαούς πάνω από τους τάφους και τα ερείπια να κτιστεί το μνημείο της Ειρήνης. Να σταματήσουν οι σκοτωμοί και τα δάκρυα και ένα απέραντο χαμόγελο ν' αγκαλιάσει τον κόσμο και τη γη μας.

Δυστυχώς, με έκπληξη βλέπει η ανθρωπότητα ύστερα από 50 χρόνια περίπου να αναβιώνουν ξανά φαινόμενα ρατσισμού και μοιράσματος οικονομικών συμφερόντων με απρόβλεπτους κινδύνους και διαστάσεις, που αν μας οδηγήσουν σε μια τρίτη παγκόσμια ανάφλεξη ίσως σημάνει και το τέλος της ζωής στον πλανήτη μας.

Αλήθεια, πώς ανταμείβεται εκείνη η θυσία του ελληνικού λαού στον πόλεμο του 1940-41; Μήπως με τη συμπεριφορά των Μεγάλων στο θέμα των Σκοπίων; Μήπως με τη μόνιμη απειλή της

συνέχεια στη σελ. 4

Αφιέρωμα στη μνήμη του Υπολ/γού Β. Ρουπάκα

ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ «ΟΧΙ»
ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Με την 52η επέτειο του ΟΧΙ της 28ης Οκτωβρίου 1940, η εφημερίδα μας θεωρεί χρέος να κάνει μια αναδρομή στα ιστορικά γεγονότα της εποχής εκείνης, για να φρεσκάρουν τη μνήμη τους όσοι ασφαλώς τα έζησαν

στής της εποχής εκείνης, ο αείμνηστος πλέον ανθ' γός Γεώργιος Λύκας, γιος της μάνας του στρατιώτη, που υπηρετούσε σαν διμοιρίτης λόχου στο χωριό μας στο 406 Σύνταγμα Ευζώνων.



Ο Λευτέρης Χ. Μαντζίκας λίγο πριν αναχωρήσει για το μέτωπο

και για να διαβάσουν οι νέοι μας που είναι το μέλλον και η ελπίδα της πατρίδας μας. Αναδρομή σε γεγονότα για τον πόλεμο του 1940-41 που η περιγραφή τους έχει σαν αφετηρία το χωριό Αετόπετρα Ζίτσας. Αλλά

ας αφήσουμε να μας τα περιγράψει παρακάτω ένας πολεμι-

Πόλεμος... Παράξενα αντήχησε στ' αυτιά μας αυτή η λέξη. Βέβαια, αυτό το γνωρίζαμε από πολύ καιρό. Μπροστά μας λίγα χιλιόμετρα από μας έχουν εμπλακεί τα ελληνικά τμήματα προκαλώντας με τις ιταλικές δυνάμεις. Εμείς αποτελούσαμε τη δεύτερη γραμμή αμύνης. Ο

συνέχεια στη σελ. 2

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΛΑΜΑ,
ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στις 2 και 3 Οκτωβρίου 1992 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα το 1ο Πανελλήνιο συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Ανακουφιστικής Αντιμετώπισης Νεοπλασματικών Παθήσεων.

Στο συνέδριο αυτό που ήταν μια επιτυχία της οργανωτικής επιτροπής πήραν μέρος διάσημοι ιατροί ξένοι και ντόπιοι που ασχολούνται με την θεραπευτική αντιμετώπιση της επάρατης ασθένειας.

Μεταξύ των μετρημένων ομιλητών εισηγητής σε ένα από τα θέματα ήταν ο Μιχάλης Μάλαμας γαμπρός του Ορέστη και της Φρόσως Κωστή-ΛΑΛΟΥ.

Η βαθιά τεκμηριωμένη επιστημονικά εισήγησή του εντυπωσίασε και απέσπασε τα συγχαρητήρια των συνέδρων.

Τά «ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» νιώθουν κι αυτά την ανάγκη να τον συγχαρούν και να ευχηθούν γενικά κάθε πρόοδο στην προσπάθεια αυτή ώστε η ανθρωπότητα ν' απαλλαγεί από την μεγάλη αυτή πληγή.

ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ
ΣΤΟ ΖΑΪΡ

Ο Χρήστος Θ. Μπότζιος συμπατριώτης μας από το Καστρί Ηγουμενίτσας, αφού προήχθη στο βαθμό του πληρεξουσίου υπουργού β' τάξεως (πρεσβευτή) τοποθετήθηκε στη συνέχεια ως πρέσβης της Ελλάδος στο Ζαΐρ.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει το άξιο τέκνο της Ηπείρου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

«Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

Εδρα: Λιγοψά Ιωαννίνων

Τ.Κ. 440 03

Λιγοψά 25/8/92

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΘΕΜΑ: Η νέα Διοίκηση του Πολιτιστικού Συλλόγου Λιγοψάς «Η Ομόνοια»

Κατά τη Γενική Συνέλευση των μελών του Πολιτιστικού Συλλόγου Λιγοψάς «Η Ομόνοια», που έγινε στις 17 Αυγούστου 1992, εκλέχθηκε νέο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος : Πατραμάνης Γεώργιος
Αντιπρόεδρος : Γκόγκος Λάμπρος
Γεν. Γραμματέας : Παπαδόπουλος Ελευθέριος
Ταμίας : Λώλης Σωτήριος
Μέλος : Μακρής Απόστολος

Για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣΟ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Του αείμνηστου δασκάλου
Δημ. Θεοχάρη

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Για τον κάθε άνθρωπο οι παραδόσεις και οι αναμνήσεις είναι δεμένες με τον αγαπημένο του τόπο όπου πρωτοείδε το φως του ήλιου και πρωτογνώρισε το φίλι και το χάδι της μάνας. Αποτε-

λεί χρέος στον καθένα όταν μπορεί να τις περιγράψει ώστε να διασώζονται και να αποτελούν κτήμα για τις επόμενες γενιές. Δ.Θ.

ΤΟ ΕΘΙΜΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ
ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

Τα παλιά χρόνια, ακόμα και στις μέρες μας μέχρι το 1930 τέσσερις φορές το χρόνο γινόταν χορός των κοριτσιών στο Ζηκοβελιάτικο αλώνι. Καμιά φορά γινόταν και δεύτερος χορός στ' αλώνι των Μπακαλάων οπότε τα κορίτσια χωρίζονταν σε δύο ομάδες.

Η μια ομάδα απαρτιζόταν απ' τα κορίτσια των μαχαλάδων Ζηκοβελιάτικα, Μάνδρα, Ζαντζαράτικα και Δημάτικα και η άλλη απ' τα Κοντογιαννάτικα, Λωλγιαννάτικα, Μπακαλάτικα, Θεοχαράδικα, Ζαφειράδικα και Μαντζικάτικα.

Εκείνα τα χρόνια το θεωρούσαν

ντροπή να χορεύουν τα κορίτσια στους γάμους, στο πανηγύρι, τις Αποκριές ή σε άλλες γιορτές του χωριού. Ακόμα ακόμα και στην εκκλησία δεν πήγαιναν ποτέ μέρα! Μονάχα την νύχτα των Χριστουγέννων, της Ανάστασης, στους Χαιρετισμούς της Θεοτόκου που ήταν και είναι βραδινό και την βδομάδα των Παθών πήγαιναν και τούτο «από ντροπή».

Γι' αυτό τα κορίτσια ήταν άγνωστα τόσο στους νέους όσο και στους γέροντες του χωριού. Όταν δε ήταν υποχρεωμένα να περάσουν από κεντρικούς δρόμους του χωριού για να πάνε στ' αμπελοχώρα για δουλειές ή να γυρίσουν στα σπίτια τους κατέβαζαν το μαντίλι μέχρι τα μάτια για να μη τις δούν!

Οι χοροί των κοριτσιών στ' αλώνια γίνονταν χωρίς θιολιά. Μονάχα με τραγούδια που ήταν σε τόση αφθονία που είναι δύσκολο να γραφούν γιατί θα χρειαζόνταν ολόκληρο βιβλίο.

Τα περισσότερα απ' τα τραγούδια ήταν της αγάπης και της ζενιτιάς, όπως:

1) Ξενιτεμένο μου πουλί, χρυσό μου χελιδόνι
η ζενιτιά σε χάρεται και γω πίνω φαρμάκι
Τι να σου στείλω ξένη μου; τι να σου προβοδήσω;
σου στέλνω μίλο αέπειτα, τριαντάφυλλο μαδιέται
στα φύλλι ξερογιάζεται, κυδώνι μαραγκιάζει
να στείλω και το δάκρυ μου σ' ένα φθινό μαντίλι
τι να σου στείλω ξένη μου σπά ξένα πούσα;

συνέχεια στη σελ. 2



Χορός στ' αλώνια: Λιγοψινές πριν από 37 χρόνια χορεύουν παραδοσιακούς χορούς



ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην Αθήνα στις 2/9/92 η Γεωργία Ιωάννου Μαντζίκια έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.

Το νεογέννητο κοριτσάκι είναι εγγονή του προέδρου της Αδελφότητας μας κ. Χαρίλαου Χ. Μαντζίκια.

Τα «Ν.Τ.Α.» εύχονται στους ευτυχείς γονείς και στους παππούδες να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

★ Στις 12/9/92 έγιναν στην εκκλησία Αγ. Δημητρίου Ανω Λιοσίων οι γάμοι του ΑΝΔΡΕΑ ΜΗΛΙΩΝΗ και της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΥ, εγγονή της Χριστίνας Σιώκα.

Τα «Ν.Τ.Α.» συχαίρουν τους νεόνυμφους, ευχόμενοι καλούς απογόνους.

★ Στις 25/7/92 έγιναν στην εκκλησία αρχιμανδρείου Ιωαννίνων οι γάμοι του ΛΕΩΝΙΔΑ Α. ΚΑΛΤΣΑ και της ΑΝΝΑΣ ΛΟΥΤΣΙΑΡΗ.

Τα «Ν.Τ.Α.» εύχονται στους νεόνυμφους να ζήσουν ευτυχισμένοι και με καλούς απογόνους.

ΣΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ «ΟΧΙ»

συνέχεια από τη σελ. 1

βαθός ήχος των κανονιών και το αδηφάγο τετέρισμα των πολυβόλων έφτανε ίσα με μας. Είχαν περάσει δυόμισι μήνες που βρίσκόμαστε στο χωριό Αετόπετρα. Είχαμε έλθει από την Αρτα όλο το νεοσύστατο 406 Σύνταγμα Ευζώνων και ζούσαμε στις σκηνές. Διοικητής λόχου ήταν ο υπ' γός Βασ. Ρουπάκας, που σ' αυτόν αφιερώνω τούτο το κείμενο.

Εκείνο το πρωινό της 28ης Οκτωβρίου 1940 ήμουνα της εφόδου από τις τρεις έως τις έξι. Κουκουλωμένος με το μανδύα μου, έκανα βόλτα στις σκοπιές. Απόλυτη ησυχία βασιλευσε στον καταυλισμό. Κάπου κάπου κάποιο κρώξιμο νυχτοπουλιού ή γάβγισμα σκύλου από το κοντινό χωριό, διέκοπτε τη βιβλική γαλήνη της αστροφώτιστης νύχτας.

Θα πλησίαζε πεντέμισι, όταν βαριά μουγκρητά, συνοδευόμενα από τεράστιες λάμπες, ακούστηκαν από την προκάλυψη. Σε λίγο, όλος ο τομέας προκαλύφθηκε ορατός από μας φλεγόταν κυριολεκτικά. Το μούγκρισμα των κανονιών, των όλμων, το γάζωμα των οπλοπολυβόλων, το τιτίβισμα των τουφεκιών και οι κοφτές και ξερές εκρήξεις από τις χειροβομβίδες.

Όλοι οι άντρες βρισκόμαστε στο πόδι. Ο λοχαγός μας ήρεμος και στωικός, όπως πάντα, είπε: «Φαίνεται πως άρχισε το πανηγύρι, παιδιά».

Σε λίγο ζήτησαν στο τηλέφωνο το λοχαγό επείγον από το Σύνταγμα. Μετά ο λοχαγός μας κάλεσε στη σκηνή και μας διάβασε τη διαταγή του Συντάγματος:

«Ιταλικά δυνάμεις ενήργησαν απρόκλητον επίθεση κατά ημετέρων εν' όλης της προκαλύψεως. Πόλεμος εκδηλύθηκε. Τεθείτε συναγερμόν, καταλαμβάνοντες καθορισθείσας θέσεις. Το 406 Σύνταγμα Ευζώνων επιπτεύεται εις τους λόχους του και την τιμήν του. Εμπρός υπέρ βωμών και εστιών. Ζήτω η Πατρίς. Συντ/ρχης Δ/ντής»

Μετά από πέντε λεπτά, ο καθένας βρισκόταν στη θέση του. Τρία μερόνυχτα μείναμε καρφω-

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον επιτυχόντα στις πανελλήνιες εξετάσεις στο Μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αιγαίου Μιχάλη Ζαφειρή του Ιωάννη, ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

Οι θείοι του Μανούσος και Βασιλική Ψιλλάκη

★ Στην επιτυχούσα στις πανελλήνιες εξετάσεις στο Ιστορικό Αρχαιολογικό τμήμα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Εύη Γέπη του Παύλου, ευχόμαστε συγχαρητήρια και καλές σπουδές.

Οι θείοι της Μανούσος και Βασιλική Ψιλλάκη

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Η Αναστασία Σπ. Γούναρη μαζί και οι θυγατέρες της Φρόσω Λιάσκου, Ειρήνη Μπαλλή και Βασιλική Δαλακούρα, προσφέρουν στην εφημερίδα μας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» στη μνήμη του αδελφού και θείου Χαράλαμπου Αναγνώστου από 5.000 εκάστη.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Αγαπητοί κύριοι,

Ελαβα και το τεύχος Μαΐου - Ιουνίου της εξαιρετικής εκδόσεώς σας και ένιωσα χαρά και ενθουσιασμό για την ενημέρωση και την ποικίλη ύλη. Η πρωτοβουλία εκείνου ή εκείνων που είχαν την έμπνευση να προβούν τολμηρά στην έκδοση του λαμπρού αυτού εντύπου, που συντάσσεται και επιμελείται από ΝΕΟΥΣ και απευθύνεται σ' όλους ΝΕΟΥΣ και γέρους και προπαντός στους ΝΕΟΥΣ της Λιγοψάς και γενικότερα των απανταχού Λιγοψινών για να γνωρίσουν τα ήθη και έθιμα και την ιστορία της γενέτειρας τους και της περιφέρειας. Τους αξίζει έπαινος και ένα μεγάλο ΕΥΓΕ!

Τέλος, από πλευράς εμφάνισης και χάρτου είναι ένα καλλιτέχνημα που για να παραχθεί χρειάζεται ειδική μέθοδο. Και η μέθοδος αυτή βρίσκεται ασφαλώς στα χέρια και το μυαλό των δημιουργών του.

Εύχομαι όπως το γραφόμενο ως σλόγκαν «κάθε μήνα και καλύτερο το φύλλο», να εξελιχθεί σ' ένα τελειότερο από πάσης πλευράς έντυπο και να φτάσει στο ζενίθ αναπτύξεως και κυκλοφορίας.

Θερμότατα συγχαρητήρια σ' όλους.

Με φιλικούς και πατριωτικούς χαιρετισμούς

Ανδρέας Μιχ. Μπέττος
Τ. Διευθυντής ΕΡΤ1 και
ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ
Δημοσιογράφος

Υ.Γ. Επειδή το έντυπό σας με το εκλεκτό υλικό του μούσκαφιν βαθεία την μνήμη μου φθάνοντας στο 1936, όταν τυχαίως γνώρισα τον Μεγάλο Γρηγόρη

Ξερόπουλο και συνεργάστηκα ως δόκιμος δημοσιογράφος κατ' αρχάς και επί 10ετία ρεπόρτερ στο περιοδικό του «Διάπλασις των Παίδων» που σαν περιφημος δάσκαλος μου, μου έδωσε τα εφόδια να γίνω δημοσιογράφος πολλών αθηναϊκών εφημερίδων ημερησίων και πολλών περιοδικών, τελειώνοντας την καριέρα μου στην ΕΡΤ1 (ΕΤ1 σήμερα) ως εκδότης και διευθυντής αυτής. Αυτά τα χρόνια έγραψα πολλά και ποικίλα θέματα, όπως και θέματα για νέους. Γι' αυτό σας απευθύω την παρούσα αφ' ενός για να εξάρω το πνευματικό σας έργο και αφ' ετέρου να πληροφορηθώ αν υπάρχει χώρος για έκτακτους και τακτικούς συνεργάτες για συμμετοχή μου.

Ευχαριστώ.

Σημείωση:

Η παραπάνω επιστολή του Α.Μ. που δημοσιεύουμε ύστερα από πολύ καιρό βρέθηκε μαζί με άλλο υλικό για την εφημερίδα μας (εφημερίδες επιστροφόμενες λόγω αλλαγής διευθύνσεων, ταχ. επιταγές κ.λπ.) στα γραφεία της Π.Σ.Ε. που κατά λάθος πήγαυε ο θυρωρός αντί στον πρώτο στον έβδομο όροφο, εμείς αυτό το είχαμε επισπείνει και άλλη φορά.

Ετσι αρκετοί συνεργάτες μας δίκαια εξέφραζαν παράπονα για την αποστολή και μη δημοσίευση ύλης, φωτογραφιών στην εφημερίδα μας, όπως ο Στεφ. Μπέττος, ο Ηλίας Ντίσκας κ.α.π. Η φωτογραφία με τα παιδιά του σχολείου το έτος 1935 ήταν από το υλικό που βρήκαμε όπως τυχαίως στα γραφεία της Π.Σ.Ε. Με την αλλαγή της διεύθυνσης της εφημερίδας μας πιστεύουμε πως όλα θα πάνε καλά.

Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΝΕΚΡΟΣ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ 1940-41

Όταν συγκεντρώνουμε τα ονόματα των Λιγοψινών προ τριετίας για δημοσίευση αυτών που πήραν μέρος στον πόλεμο 1940-41 (γιατί δυστυχώς κανείς δεν τα έχει γράψει) μας έστειλε ο συγχωριανός μας Λιά Ντίσκας μια επιστολή που μας γνώριζε για τον μοναδικό νεκρό της Λιγοψάς σ' αυτό τον πόλεμο από την οικογένεια Χαρίση, που διαμένουν πλέον μόνιμα στα Γιάννενα.

Σε πρόσφατη έρευνα της εφημερίδας μας η Δ/νση Ιστορίας Στρατού ευγενώς μας παραχώρησε τα παρακάτω στοιχεία, τα οποία και δημοσιεύουμε. Φωτογραφία δυστυχώς δεν βρήκαμε.

...ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΡΙΣΗΣ του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, γεννήθηκε το έτος 1911 στη Λιγοψά Δωδώνης. Υπηρέτησε στο 15ο Σύνταγμα της 8ης Μεραρχίας του στρατηγού Κατσιμήτρου. Υπάρξε εκ των μαχητών της Ελαίας ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ, διοικητής του ήταν ο Συντ/ρχης Ρήγας Βασ. που αντικατέστησε αργότερα ο Κυριαζής. Ο στρατιώτης ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΡΙΣΗΣ έπεσε ηρωικά μαχόμενος στη μάχη της Γκραμπάλας, στις 8 Νοεμβρίου 1940.

Οι Λιγοψινοί ποτέ δεν θα ξεχάσουν το τέκνο του χωριού τους που έπεσε για την πατρίδα σχεδόν αντίκρυ από το χωριό τους στις πρώτες μέρες του πολέμου του 1940.

Αιώνια η μνήμη.

παπά τα νεκρώσιμα λόγια, του δώσαμε το τελευταίο φιλή και τον σκεπάσαμε με ελληνικό χώμα, ποτισμένο με το αίμα του. Μαζί με τις αποχαρκτησμένες τουφεκικές δώσαμε όλοι το μεγάλο όρκο: Να πέσουμε κι εμείς, αλλά να μην αφήσουμε τον εχθρό να γυρίσει πίσω. Και όσο ε-ξαρτόταν από εμάς, το κατορθώσαμε. Ετσι από μάχη σε μάχη, από θρίαμβο σε θρίαμβο οδήγησε το λόχο ο Διοικητής μας.

Καλαμάς - Αετόπετρα - Ψηλό-καστρο - Κεράσοβο - Κτίσματα - Βάλτισσα - Πέπελη - Γεωργουτσάτες - Καλύβια - Δέλβινο - Κούτσι - Φτέρα - Μπόρσι Καλ-λαράτι. Ήταν το θριαμβευτικό δρομολόγιο του λόχου μας. Στο Καλλαράτι ήταν η μεγάλη και η αποφασιστική μάχη. Τρία από τα πέντε υψώματα ήταν στα χέρια μας στις 11 το πρωί. Η ορμή της μάχης είχε φθάσει στο κατακόρυφο. Οι απώλειές μας λίγοι τραυματίες, του εχθρού αμέτρη-

τες σε νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους. Σε κάποια στιγμή, στο σάλο της μάχης, η φωνή του λοχαγού «Εμπρός παιδιά για την Ελλάδα» και ζωσμένος ένα σασκίδιο με χειροβομβίδες, όρμησε ακάθεκτος στα ιταλικά χαρακώματα. Κοπάκι μαχασμένων λιονταριών έωπισε του τσολλά-δες και σε λίγο σαν σταυραετό, σκαρφάλωσαν ψηλά στο ύψωμα και έστησαν την ελληνική σημαία.

Μέσα σ' αυτό το χαλασμό δέχτηκα κι εγώ τις πρώτες σφαίρες στο κορμί μου. Μεγάλη η νίκη και μεγαλύτερο το τίμημά της. Μπροστά στο τελευταίο χαρακώμα είχε κτυπηθεί θανάσιμα ο λοχαγός μας, διοικητής του 5ου λόχου του Β' Τάγματος 40ού Συντάγματος Ευζώνων Βασίλειος Ρουπάκας, του Κων/νου και της Αικατερίνης από το Πυρρί των Θηβών. Ήταν 26 Δεκεμβρίου του 1940.

Π.Μ.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1

2) Τούτο το καλοκαιράκι κυνηγούσα ένα πουλάκι, κυνηγούσα κι εποδούσα να το πιάσω δεν μπορούσα ξόβεργα, παγίδες βάνω μον' τους κόπους μ' όλους χάνω έπαυ' από το κυνήγι το πουλί για να μη φύγει, κι άρχισα να τραγουδώ, το βιολί μου να λαλώ. Τα τραγούδια, το βιολί μου τόφεραν στην κάμαρη μου και με τα καμώματα μου τόβαλα στην αγκαλιά μου.

3) Θέλω να σπύσω ένα χορό νά μάθ' ο κόσμος όλους να μάθει και ν' αφουγκρασθεί πώς πιάνεται η αγάπη. Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δεν θγαίνει και κάνει ρίζες και κορφές και πράσινα κλωνάρια βγάζει λουλούδια κόκκινα λουλούδια της αγάπης και στην κορφή των λουλουδιών μελίσσια ανθολόγι το μέλι τρώγει η αρχοντιά και το κερί οι Άγιοι.

4) Αυτού ψηλά που περπατείς και χαμηλολογιάζεις μην είδες τον ασίκη μου, μην είδες τον καλό μου; Εγές προγές τον είδαμε στον κάμπο ζαπλωμένο μαύρα πουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τριγυρίζαν φορές, φορές, τον έτρωγαν, φορές, φορές του λέγαν: «Κεφάλι κακοκέφαλο, κακοτυραγνισμένο, για πες μας τι κακό 'κανες και σ' έχουν πεταμένο;» «Φάτε πουλιά τα νιάτα μου, φάτε τη λεβεντιά μου κι αφήστε τη γλωσσούλα μου και το δεξί το χέρι να γράψω μια πικρή γραφή, της μάνας μου να στείλω με κατάρια τη Λαμπρή και τις καλές τις μέρες».

5) Κούγω τον άνεμο κι αχάει, (μωρέ Παπά ντελή - Παπά) τον κούγω και μαλώνει (Ντελή Παπά λεβέντη)... με τα θουνά ν' εμάλωνε και με τα δέντρα αχούσε. Εσείς θουνά του Γρεβενού και δέντρα του Μετσόβου, εσείς καλά τον ξέρετε - αυτόν τον Παπά - Γιώργη πούταν μικρός στα γράμματα, μικρός στα πινακίδια και τώρα στα γεράματα αρματωλός και κλέφτης. Οσα κάστρα κι αν πάτσα - κάστρα και μοναστήρια, το Μοναστήρι στους Αγίους - δεν μπορώ να το πατήσω. Τριγύρω - γύρω τόφερα - την πόρτα δεν τη θρίσκα, το γούμενο εφώναξα, το γούμενο φωνάζω: «Κατέβα κάτω γούμενε - να με ξομολογήσεις γιατί έχω κάνει κρίματα κι είμαι κριματισμένος. Είχα σκοτώσει έναν παπά εκεί που λειτουργούσε». Ο γούμενος δεν έκρινε αντιλογία δε δίνει ντελή - Παπάς εκάκιωσε και στο γκερέμ γκερίσει.

Σημ. Το τραγούδι τούτο αναφέρεται στο μοναστήρι «Αγίων» Ζαραβίνας (Λίμνης) - Παγωνίου.



Σε κάποιο φθινοπωρινό πρωινό τα πρόβατα διαβαίνουν από τους δρόμους του χωριού μας να πάνε για βοσκή

6) Τούτον το χειμώνα θέλω να διαβά και το καλοκαίρι καλώς να σε βρω. Νεραντζιά με τ' άνθια και με νιόν καρπό άφησε μ' στη ρίζα ν' αποκοιμηθώ με χρυσό μαντήλι ν' αποσκεπαστώ, να φυσάει αγέρας από το βουνό, τ' άνθια σου να πέφτουν στο μαντήλι μου, τρέχω κρυφτρόχω ήρα τον καιρό, ήρα το πουλί μου μόν' και μοναχό ήρα και στρωμένη τράπεζα χρυσή πέρδικα ψημένη και γλυκό κρασί.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Απόφαση του προέδρου και του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας μας είναι η υποχρεωτική συνδρομή της εφημερίδας μας για όλους τους Λιγοψινοί, προκειμένου να συμβάλλουν στη σοβαρή δαπάνη της έκδοσης του φύλλου.

Προς τούτο ορίστηκε το ποσό των 2.000 δραχμών για κάθε χρόνο.

Τα χρήματα θα στέλνονται στον πρόεδρο της Αδελφότητάς μας κ. Χαρίλαου Χ. Μαντζίκαν, στην οδό 28ης Οκτωβρίου 39, 152 36, Νέα Πεντέλη.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ ΓΙΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ

Γέμισαν πάλι από κόσμο τα πρακτορεία, οι σταθμοί, τα λιμάνια παρά τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες.

Αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, υπεραστικά λεωφορεία, τρένα και κατάλευκα πλοία διέσχισαν όλη την Ελλάδα για να μεταφέρουν το επιβατικό κοινό σε κάθε γωνιά της πατρίδας για να περάσουν το δεκαπενταύγουστο.

Σαν δραπετές από τη φυλακή και με τον ενθουσιασμό και τη χαρά μικρών παιδιών, οι κάτοικοι των μεγάλων αστικών κέντρων και ιδιαίτερα της Αθήνας σε κάθε ευκαιρία ξεχύνονται στην ύπαιθρο για να χαρούν τις ομορφιές του χωριού και της φύσης.

πάνη, τα γλυκά τραγούδια των παιδιών, το πάφλασμα των κυμάτων, να πάρεις μέρος στο ξεφάντωμα του πανηγυριάκου γλέντιου.

Η πανέμορφη Λιγοψά μας, ένα από τα πιο γραφικά χωριά του νομού Ιωαννίνων και με πλούσια παράδοση σε εκδηλώσεις και γλέντια, στο πανηγύρι το Δεκαπενταύγουστο είναι φυσική συνέπεια και για τους λόγους που προανέφερα να δέχεται πολλούς επισκέπτες ντόπιους και ξένους που πάντοτε φεύγουν και με τις καλύτερες εντυπώσεις.

Χρήσιμο είναι εδώ να αναφέρω ότι το 1925 από μια ομάδα νέων της Λιγοψάς παίχτηκε την ημέρα του πανηγυριού το θεατρικό έργο

Στο διάβα του χρόνου



Από το αρχείο της Δέσπης Καρβέλη. Εκδρομή των Δημ. Σχολείων Λιγοψάς και Δοβράς στην Ελάτη Ζαγορίου τό έτος 1935

στους συγγενείς και φίλους, σε όλους τους χωριανούς και βέβαια σ' ανέμελα και αξεχαστα παιδικά χρόνια.

Τρέχει... τρέχει... σαν αστραπή ο νους για να ζήσει και να ζωντανέψει όλα τα περασμένα που σαν ανεκτίμητος θησαυρός φυλάγονται στο αρχείο της μνήμης. Να τώρα βρίσκεται στο μεσοχώρι για να χαρεί το γλέντι του πανηγυριού.

Τίνος κλαρίνο να θογγάει και να πινάζεται αλήθεια κάτω εκεί στα βαθύσκια πλατάνια; Ποιός να αναπληρεί τον Κερίμη, το Χρόνη τον άγρυπνο και μερακλωμένο απδόνι τον Μπαρμπα - Τάσο Χαλκιά; - Εδώ ξεστράτίζει κάπως ο νους από το θέμα του και σκέπτεται πως ο μεγάλος αυτός δεξιότεχνος του κλαρίνου έφυγε μ' ένα μεγάλο παράπονο, δεν αξιώθηκε μιας σύνταξης από την πολιτεία παρά την τεράστια προσφορά του στην παραδοσιακή μουσική. Επιστροφή όμως και πάλι στο γλέντι που τώρα άναψε.

Ποιός να σέρνει το χορό; Τρέχει ο νους ξανά με μια γρηγοράδα και φέρει στηθύμιση χορευταράδες και χορευταρούδες του χωριού μας, για να χαζέψει κυριολεκτικά στη συνέχεια σε δύο πιστορικάδες, πραγματικά χορευτικά ταλέντα τον Ανδρέα Γκόγκο και το Σπύρο Κλείτσα. Μένει κανείς έκθαμβος με τους αυτοσχεδιασμούς και το μεράκι αυτών των παιδιών. Συγχαρητήρια παιδιά μου και σε σας και στους γονείς σας. Εσείς τα νιάτα εί-

στε η ελπίδα και το μέλλον, η συνέχεια και διάσωση της παράδοσης, η αλυσίδα που δεν πρέπει να χάσει τους κρίκους της.

Ευχή όμως για όλους εμάς τους απουσιάζαντες, του χρόνου τις χαρές αυτές να τις ζήσουμε ζωντανά από κοντά.

Αυτές οι όμορφες και ευχάριστες στιγμές εύχεται κανείς να μη τελειώσουν ποτέ. Περνούν όμως γρήγορα μάλιστα. Ετσι σήμερα που γράφω είναι αρχές Σεπτέμβρη. Πέρασε το ευχάριστο τρίμηνο του Δεκαπενταύγουστου, οι καλοκαιριτικές διακοπές βρίσκονται στο τέλος. Αναγκαστική προσγείωση και πάλι στην καθημερινότητα κάτω από το βάρος των προβλημάτων και των αναγκών. Επιστροφή στο βαρύ και μολυσμένο αέρα, στα σιδερόφρακτα μπαλκόνια, στον τρελό και αγχώδη ρυθμό της ζωής των μεγαλουπόλεων.

Κουράγιο όμως, χωριανοί μου, κουράγιο φίλοι μου και ποιός ξέρει... Ισως το μέλλον να είναι πιο όμορφο και ανθρώπινο χωρίς να αγχώνει και να πληγώνει τους ανθρώπους με τα τεράστια σημερινά προβλήματα. Και ως τότε ας μας ξεκουράζουν και ανακουφίζουν ψυχικά οι αραιές αυτές επισκέψεις στην απόλαυση της φύσης και του χωριού.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΛΑΛΟΣ



Ο αείμνηστος Δημήτριος Κ. Τσέφος με τη σύζυγό του και το γιό τους Γιάννη το έτος 1938

Η κηδεία του έγινε στο Γ' Νεκροταφείο στις 13 Αυγούστου, προπαραμονή της Παναγίας. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευσαν πλήθος κόσμος από συμπατριώτες και από το χωριό της Μουσικής. Επίσης δεκάδες ήταν τα στεφάνια από διάφορους φορείς μαζί με του Υπουργείου Πολιτισμού.

Λόγους εκφώνησαν ο Γιώργος Κατσαρός, εκ μέρους του Συλλόγου Μουσικών, εκπρόσωπος της Π.Σ.Ε. κ.ά. που αγάφεθηκαν στον μεγάλο καλλιτέχνη, στο βετεράνο του λαϊκού κλαρίνου και το δυσαναπλήρωτο κενό που αφήνει στο χώρο της δημοτικής μουσικής.

Μετά τους λόγους ακούστηκε το Ηπειρώτικο μурγιολόνι του Τάσου Χαλκιά, το θάνατο μурγιολόνι του μπάρμπα Τάσου, που έφυγε για πάντα από κοντά μας.

Όμως ο μπαρμπα-Τάσος θα μείνει αθάνατος στη μνήμη μας. Ο Τάσος Χαλκιάς άφησε στον τόπο μας ένα πολύ μεγάλο έργο στο χώρο του δημοτικού μας τραγουδιού.

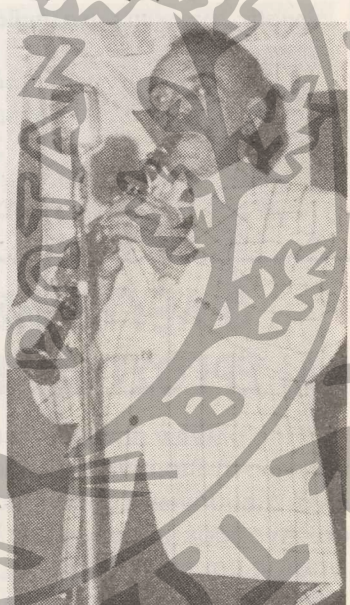
Σε κάποια άλλη αυγουστιάτικη μέρα, εδώ και χρόνια, ο Ηπειρώτης λογοτέχνης ποιητής Λάμπρος Μάλα-

μας έγραφε - το παραθέτουμε στον ελαττοφόρο τιμήσαν βετεράνο του λαϊκού κλαρίνου:

**Στον Τάσο Χαλκιά
Κλαρίνα και Βιολιά**

Μέσα σ' Αύγουστο την πύρρω τι όργανα ήταν κείνα στον χωριό το πανηγύρι των Χαλκιάδων τα κλαρίνα

Νότες του Τάσου του Χαλκιά πρώτα κλαρίνα και βιολιά μας ανασταίνουν τα παλιά νεκρά και μεγαλεία



Ο αξεχαστος καλλιτέχνης του κλαρίνου Τάσος Χαλκιάς

Στο Αρχιμαντρείο των Ιωαννίνων το έτος 1955. Διακρίνονται αρκετοί Λιγοψινοί

Πάντοτε βέβαια υπήρχε αυτή η νοσταλγία, των ταξιδεμένων κυρίως, τέτοιες μέρες όπως το δεκαπενταύγουστο, τα Χριστούγεννα, το Πάσχα, να βρεθούν στη ζεστασιά του τόπου που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν. Όμως σήμερα δεν είναι μόνο ο μαγνήτης της γενέθλιας γης που κάνει τον κόσμο των πόλεων μ' αυτή τη λαχτάρα να ξεχύνεται στους κάμπους, στα βουνά, στα μικρά χωριουδάκια.

Οι μεγάλες πόλεις και ξεχωριστά η Αθήνα που κάποτε ήταν ο καπνός και το όνειρο όλων των ανθρώπων να τις γνωρίσουν και να ζήσουν κοντά τους, σήμερα οι πόλεις αυτές συνθλίβουν κυριολεκτικά τους κατοίκους τους.

Ο θαλός ουρανός από τη ρύπανση, οι τεράστιοι όγκοι των γκριζών κτιρίων, η απομόνωση και η μοναξιά της γυτής μέσα σ' ένα ανώνυμο πλήθος, γενικά η άχαρη ζωή σου δίνουν την εντύπωση πως δεν αντέχεις άλλο και σαν το λαβωμένο αγρίμι, σαν ο δραπετής της φυλακής αναζητάς ένα άλλο περιβάλλον. Θέλεις να βρεθείς κοντά στον καθαρό αέρα, στην ευωδιά της ρίγανης, του χαμομηλιού, του αγριόχορτου, ν' ακούσεις τα κουδουνάκια την φλογέρα του τσο-

«Η Γκόλφω» με μια απίστευτη τέχνη και ταλέντο.

Από το 1988 καθιερώθηκαν και οι εκδηλώσεις τα «ΛΙΓΟΨΙΝΑ» με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα παραδοσιακό και σύγχρονο, εκδηλώσεις που σημείωσαν απρόσμενη επιτυχία και που κακώς εφέτος δεν πραγματοποιήθηκαν. Ελπίζω όμως πως του χρόνου παραμερίζοντας μεμψιμοιρίες όλοι μαζί να επανέλθουμε βελτιωμένοι μάλιστα ώστε οι εκδηλώσεις αυτές να γίνουν δεσμός για το χωριό μας.

Ο γράφων και πολλοί βέβαια χωριανοί μας παρά την επιθυμία μας δεν είχαμε τη χαρά και την ευτυχία να βρεθούμε τις όμορφες αυτές στιγμές στον τόπο που πρωτοείδαμε το φως, στο ζεστό περιβάλλον του χωριού, όπου παρά τα οποιoδήποτε αρνητικά ο άνθρωπος δεν είναι παγερός σαν ξένοι μεταξύ τους, δεν νιώθουν απομονωμένοι μέσα σ' ένα άγνωστο πλήθος. Χάσαμε έτσι παρά τη θέλησή μας μια ευκαιρία για μια βαθιά ανάσα...

Αδελά του ο νους τέτοιες μέρες, αυτές τις ώρες αρχίζει την περιπλάνηση στο πατρικό σπίτι, στο μεσοχώρι, στο Μεσοβούνι, στην Κερασιά, σ' αμπέλια και σ' αλώνια,

Ο ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΤΟΥ

Στήν Ομοσπονδία των Αρτοποιών Ελλάδος με τον δραστήριο πρόεδρό της Πάνο Παυλόπουλο, ο συγχωριανός μας ευεργέτης **Λευτέρης Μαντζίκας**, πρόσφερε το ποσό των 300.000 (τριακοσίων χιλιάδων) δραχμών, προκειμένου να συμβάλει στην επιτυχία των εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας Αρτοποιών, που έγιναν το καλοκαίρι στα Γιάννινα, με τη συμμετοχή των προέδρων Σωματείων Αρτοποιών ολοκληρώου της Ελλάδος.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

στην Καλλιθέα σε τιμή ευκαιρίας ημ/γειος χώρος 53 τ.μ. διαμπερές με φάτσα σε εμπορικό δρόμο πλησίον του Ηλεκτρικού Σταθμού, ελεύθερος προς χρήση γραφείων Σωματείων ή Αδελφοτήτων.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο 95 19 516 ή 93 29 592.

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διμηνιαία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

Αδελφότηας Λιγοψινών Ιωαννίνων «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

ΙΔΡΥΤΗΣ:

+ Σπυρίδων Ι. Γούναρης

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

σάμφων με το νόμο:

Παναγιώτης Γ. Μάνος

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 2.000

Εξωτερικού δολ. 30

Δωρεάν αποστολή σε:

Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, όπως και φωτογραφίες, θα στέλνονται στη νέα διεύθυνση:

Λυκούργου 134 - Καλλιθέα,

176 75 Αθήνα

(Οι φωτογραφίες επιστρέφονται!)

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

Χαρίλαον Χρ. Μαντζίκας,

Πρόεδρος Δ.Σ.

28ης Οκτωβρίου 39,

152 36 Νέα Πεντέλη

Τηλ. 34 71 082

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Παύλος Μπαλταγιάν

Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ

ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα

Γερανίου 6 - Τηλ. 52 40 761

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΑΠΟΔΕΚΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΕΚΡΟΗΣ;

Αρκετές συσκέψεις μέχρι τώρα έχουν γίνει για να αποφασιστεί από τους αρμοδίους για το μεγάλο θέμα των (λυμμάτων) προϊόντων του εργοστασίου βιολογικού καθαρισμού της πόλεως των Ιωαννίνων.

Δόθηκε κατ' αρχάς άδεια λειτουργίας (δοκιμαστική οκτώ μηνών) του εργοστασίου με τις εξής προϋποθέσεις:

Μήτε σταγόνια από τα προϊόντα εκροής δεν πρόκειται να πέσει στον Καλαμά, πρὸς τούτο θα κατασκευαστεί **ανάχωμα** κοντά στη σήραγγα για να αποτρέψει την εκροή στον Καλαμά. Έτσι το υπόλοιπο της εκροής δεν θα πηγαίνει στον Καλαμά, αλλά θα χρησιμοποιείται για την άρδευση των εκτάσεων του λεκανοπεδίου Ιωαννίνων. Επίσης μια επιτροπή θα παρακολουθεί τα αποτελέσματα της επεξεργασίας αλλά και την εφαρμογή των αποφασισθέντων.

Ο Υφυπουργός Γεωργίας κ. Χρήστος Κοσκινάς, που μετέβη στα Γιάννινα, τόνισε ότι είναι απόφαση της κυβερνήσεως να δοθούν όσες πιστώσεις χρειαστούν για την καλύτερη λειτουργία του έργου.

ΚΑΙ ΝΕΑ ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τον Αύγουστο μήνα υπό την προεδρία του Αντ/δρου της Κυβερνήσεως Τζ. Τζαννετά-

κη, αποφασίστηκαν τα παρακάτω:

1) Να γίνει γεώτρηση μεγάλου βάθους στην περιοχή της μονάδας του βιολογικού καθαρισμού που θα πέφτουν τα προϊόντα εκροής. Η πρόταση αυτή ήταν της ΓΕΜΕΕ Α.Ε.

2) Εκπόνηση προμελέτης για τον τελικό αποδέκτη των προϊόντων λειτουργίας του βιολογικού καθαρισμού. Ως τελικό αποδέκτη αυτή τη φορά τον ποταμό Γυφτοπόταμο Πωγωνίου.

Αυτή ήταν μια πρόταση βουλευτού που δυστυχώς ανοίγει μια νέα πληγή στους κατοίκους της περιοχής Πωγωνίου ανάλογη της Θεσπρωτίας και Κερκύρας.

«Δεν θα γίνει το Πωγώνι ο αποπάτος των Ιωαννίνων», γράφει η εφημερίδα «ΝΕΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» του Κων/νου Κωστούλα, του μόνου Σεπτεμβρίου μαζί με τα τηλ/ματα και τις διαμαρτυρίες των Πωγωνησίων για να αποτρέψουν τη λύση του Γυφτοπόταμου της Λάβδανης Πωγωνίου που μέσω Δρίνου τα νερά οδηγούνται προς την Δερόπολη της Β.Η.

Ασφαλώς η λύση της άρδευσης του λεκανοπεδίου των Ιωαννίνων θα πρέπει να είναι και η επικρατέστερη, αφού όμως οι αρμόδιοι τεχνικοί λένε πως το υπόλοιπο της εκροής του εργοστασίου είναι νερό καθαρό, δίχως να απορρίπτει κανείς και την πρόταση της ΓΕΜΕΕ Α.Ε. με τη βαθιά γεώτρηση.

Προς την εφημερίδα
ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

Αθήνα 25/8/92

Κύριε Διευθυντά,

Σας ευχαριστώ για την αναφορά της εφημερίδας σας στη διπλή γιορτή που έγινε στη Ζίτσα στις 21/6/92. Πάντα διαβάζω με ενδιαφέρον τοπικό και φιλικό «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ».

Στο σχόλιό σας με τίτλο «Μήπως είναι ψέματα», ευχαριστώντας τον **τ. Πρόεδρο της Ζίτσας κ. Καραμπίνα για την τιμή που μου έκανε να με συγκρίνει με τον κ. Λευτέρη Μαντζίκια, θα παρατηρούσα ότι αισθάνομαι πολύ μικρός να συγκριθώ με τον κ. Μαντζίκια που είναι ενεργέτης πανελληνίας ακτινοβολίας και δεν συγκρίνεται με τους τοπικούς ευεργέτες.**

Με τιμή

Αθ. Βαδόκας

Ζίτσας 6 - 145 62 Κηφισιά

Απάντηση του Λευτέρη Μαντζίκια στον Θ. Βαδόκα

Αγαπητέ φίλε, κ. Βαδόκα,

Σ' ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια που μου γράφεις, ύστερα από το σχόλιο του κοινού μας φίλου τώως προέδρου της Ζίτσας κ. Καραμπίνου.

Αυτή βέβαια είναι δική σου άποψη... από μετριοπάθεια που ασφαλώς σε διακρίνει. Όμως, οι ευεργεσίες σου στον τόπο μας, αγαπητέ Θανάση, δεν παύουν να είναι ισάξιες με τις δικές μου. Και για να τελειώσω σου λέω τούτο. Οι προσφορές και τα έργα στη γενέτειρά μας γίνονται όχι για ανάλογη αξιολόγηση του καθενός αλλά από αγάπη στον τόπο που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε. Αυτό είναι για μας ένα μεγάλο χρέος. Χρέος στην ιδιαίτερή μας πατρίδα, την Ηπειρο.

Και πάλι σ' ευχαριστώ με εκτίμηση και φιλία
Λευτέρης Χ. Μαντζίκιας

ΠΟΙΗΜΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ 1940-41

ΜΑΧΗ

Βροντούν τά κανόνια κι οι όλμοι βουίζουν
τ' αυτόματα, στρίγγλες οι σφαίρες σφυρίζουν
κι οι βόμβες π' αφήνουν γεράκια που πάνε
κοπάδια-κοπάδια, τριγύρω μας σκάνε...

«Παντάνασσα, στέψε κι' αυτόν τον αγώνα
με νίκη δική μας, ως πάντα, κι' απ' ένα
κεράκι σου τάζουν σκυφτά στα λιθάρια
παιδιά της Ελλάδας, λαμπρά παλληκάρια»

Βαρύ μας το κράνος κι ατσάλι το χέρι
που πάντα του ξέρει τη νίκη να φέρει
και μέσα στα στήθια χτυπάει τα πλευρά μας
γιγάντινη πάντα, σοκολιάς η καρδιά μας

Παιδιά των γιγάντων Ελλήνων ορμούνε
μ' «εφ' όπλου» τη λόγχη... κι ανάσα κρατούνε
ακόμα και πέφτουν στην κόλαση ίσα,
ως πρέπει, με πίστη στο δίκιο, με λύσσα

Βροντούν τα κανόνια κι οι όλμοι, βουίζουν
τ' αυτόματα, στρίγγλες οι σφαίρες σφυρίζουν
κι' οι βόμβες π' αφήνουν γεράκια που πάνε
κοπάδια-κοπάδια, τριγύρω μας σκάνε

«Αέρα!» λεβέντες μυριάστομα κρίζουν.
Οι τύραννοι φεύγουν, δειλοί που τρομάζουν
τη λόγχη, το αίμα, τα όπλα, τη μάχη
φαντάσου ο Φρατέλλος καρδιάν όπου θάχει!

Και τέλος οι λόγχες γυρίζουν στ' αστέρια
σαν άγια της νίκης δεόμενα χέρια
και... δέονται όλα σαν νάτανε τάμα
της Μεγαλόχαρης το νέο μας θαύμα

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΑΕ/κος Πυρ/κού

Πολεμιστής του '40-'41

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

Στον Πειραιά νεόκτιστες αίθουσες του πρώτου και δευτέρου ορόφου, για γραφεία ή επαγγελματική στέγη, οδός Ελευθερίου Βενιζέλου αρ. 91, τηλέφωνο συνεννοήσεως 2615 115, 9700 779, 4112 275. Το παραπάνω κτίμα ανήκει στην Αδελφότητα Αετόπετρας Ζίτσας.

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΑΛΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΠΑΤΖΑΝΑΚΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΛΑΛΟΥ

Στη μνήμη του Χαράλαμπου Αναγνώστου - Λάλου, η οικογένεια Χρήστου Τσάλη από την Ιερομνήμη προσφέρουμε 10.000 δρχ. στην εφημερίδα «Τα Νέα της Λιγοψάς» και λίγες γραμμούλες που ελπίζουμε θα φιλοξενησει η θυμασιά από κάθε άποψη εφημερίδα της Αδελφότητας των Λιγοψινών.

Το πέρασμα από τούτη τη ζωή του αλησμόνητου Χαράλαμπου ήταν φως και παράδειγμα σε όλο τον κύκλο της ζωής του. Μια ζωή δοσμένη στην οικογένεια και στον άνθρωπο χωρίς ταλαντεύσεις και κλυδωνισμούς σε καλούς, αλλά και σε οργισμένους καιρούς.

Οι λέξεις οικογένεια, ανθρωπιά, κοινωνικό ήθος και αξιοπρέπεια είχαν ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο για εκείνον χωρίς υποκρισία, χωρίς επίχρυσμα, όχι αλλοιωμένες, αλλά με την πραγματική τους έννοια και αξία.

Είναι αναπλήρωτο το κενό και χωρίς προηγούμενο η πίκρα που αφήνει η απουσία από ανάμεσά μας ενός τόσο αξιολάμπου προσώπου, είναι όμως παρήγορο για μας ότι έφυγε με την απέραντη χαρά ότι πίσω του άφησε άξιους απογόνους προικισμένους ίσως με το υλικό εκείνο και τις αρετές που αυτός και η αξία συντροφισσά του Βασιλική, κληροδότησαν κάτι που με τόση αγαλλίαση έλεγε κάθε φορά τον τελευταίο καιρό της ζωής του.

Τα λίγα αυτά λόγια πιστεύω ότι δεν είναι λόγια μιας συναισθηματικής φόρτισης, αλλά είναι απόψεις και σκέψεις, που σίγουρα συμμερίζονται οι συγχωριανοί σου και όλοι όσοι έτυχε να τον γνωρίσουν από κοντά.



Ο αείμνηστος Χαράλαμπος Αναγνώστου

Στο στερνό αντίο αξέχαστε Χαράλαμπε να σου πούμε ότι κρατάμε για όλα μας τα χρόνια μαζί μας, τη γλυκιά θύμησή σου.

ΛΙΓΟΨΙΝΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΟΥ 1940-41

- | | |
|-----------------------------|---|
| 1. + Αναγνώστου Χαράλ. | 20. + Μακρής Ευαγγ. |
| 2. + Γκέκας Ιωάννης, λοχίας | 21. Ντίσκος Ηλίας |
| 3. + Γούναρης Σπύρος, » | 22. Γκέκας Αντώνιος |
| 4. + Γκάνιος Δημήτρης | 23. Παπαναστασίου Βασ. |
| 5. + Γρηγορίου Ιωάννης | 24. Σιώκας Κων/νος |
| 6. + Δήμος Μιχαήλ | 25. Τζιάφρος Νικ. |
| 7. + Δήμος Θεμιστοκλής | 26. Τζιάφρος Κων/νος |
| 8. Ζήκος Κων/νος | 27. Τσιάμης Αποστ. |
| 9. Ζήκος Σωτήριος | 28. + Τσέφος Βασ. |
| 10. Ζήκος Βασίλειος | 29. + Χαρίσης Παναγιώτης (μοναδικός νεκρός του '40) |
| 11. Ηγούμενου Μιχαήλ | 30. + Ηγούμενου Κων/νος |
| 12. + Θεοχάρης Δημ. | 31. Θεοχάρης Σωκράτης |
| 13. Θεοχάρης Κων/νος | 32. Δήμος Βασίλ. |
| 14. Κοτρώνης Γ. | 33. Σιώκας Μιχαήλ |
| 15. + Κόττης Σπυρ. | 34. + Τζίκης Σπυρίδων (τραυματίας κρουοπαγημάτων) |
| 16. + Κοτρώνης Αθαν. | 35. + Ζαφείρης Σπυρίδων, δεκανέας (τραυματίας) |
| 17. Κοντογιάννης Σωτ. | |
| 18. Λάλος Μιχ. | |
| 19. Μαντζίκας Ελευθ. | |

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ «ΟΧΙ» ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

της Τουρκίας; Πώς δικαιώνονται οι θυσίες και τα εκατομμύρια των νεκρών, από τις ορδές του Χίτλερ και του Μουσολίνι; Τα παχιά λόγια δεν φτάνουν, χρειάζονται έργα για να μας πείσουν πως πίσω από το αγγελικό επίχρυσμα δεν κρύβεται κάποιος Σατανάς.

Η ειρήνη δεν ήρθε στη γη, παρά τις διακηρύξεις των νικητών. «Μεγάλη είναι όμως και η ευθύνη των λαών. Οι διακηρύξεις για μια νέα ιστορική περίοδο ειρήνης μετά το δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο» κάποια ωρίμανση.

Οι πολεμικές συγκρούσεις τοπικού έστω χαρακτήρα για άνομα συμφέροντα μπορεί να είναι η ωρίμανση και οι κρίκοι μιας αλυσίδας που θα μας φέρει σε μία παγία σύγκρουση.

Μεγάλη και συλλογική είναι η ευθύνη ωστόσο των απλών ανθρώπων να αντισταθούν και να αποθαρρύνουν κάθε τέτοια κίνηση των πολεμοχαρών ανθρώπων και να επιβάλλουν στην όμορφη γη μας. Ένα νέο όχι λοιπόν να δώσουμε όλοι μας σ' αυτούς και να φροντίσουμε να στηθεί μια για πάντα το άγαλμα της ειρήνης και της χαράς, της κοινωνικής δικαιοσύνης στον πιο γραφικό από όσους γνωρίζουμε πλανήτη.